

РЕШЕНИЕ

№ 8198

гр. София, 11.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **3177** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на “О.- ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТИБ“ ГМБХ- ГЕРМАНИЯ срещу Решение № Р. 3000-431/09.03.2022/32-77707 НА ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА П., с което е отказано освобождаване на предоставения депозит в размер на 979,15 лева и 664,42 лева за внос на пресни домати и тиквички, оформени с Митническа декларация № МРН 21BG003010026348R4/21.04.2021 година.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното Решение. Твърди се, че същото е издадено при неправилно приложение на материалния закон и при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като в хода на процедурата пред Митница С. дружеството е представило всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платената цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност на същите по смисъла на чл.70 от Регламент /ЕС/952/2013 – фактури за покупка и транспорт на стоките, международни товарителници ,фактури за продажба на стоките на първо търговско ниво, стокони разписки за получаване на стоките, потвърждения от крайния клиент за доставените количества, справка-калкулация за формиране на продажната цена, извлечения от счетоводни сметки за осъществен внос и извършените продажби, дневници за покупки/ продажба на стоките за съответния период, фактури за реализацията на внесените стоки, доказателства за извършените плащания, писма, обяснения и други, не е отчетено, че

се касае за дълготрайни търговски отношения , свързани с периодични целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което също не е отчетено от страна на административния орган. Иска се отмяна на решението и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание- оспорващото дружество- “О.-ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТИБ“ ГМБХ- ГЕРМАНИЯ редовно уведомено при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от адвокат Г., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски. Съображения относно основателността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по оспорването- Директор ТД Митница П. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 се представлява от юрисконсулт Д. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 21.04.2021 година с Митническа декларация №МРН 21BG003010026348R48/21.04.2021 година в МБ С. с вносител “О.- ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТИБ“ ГМБХ- ГЕРМАНИЯ са поставени под режим „допускане за свободно обращение с цел крайно потребление“ пресни зеленчуци с произход Турция в това число и стока № 3- домати, тип кръгъл, розов /Pembe/ с нето тегло 1680 кг., стока № 5- пресни тиквички с нето тегло 3000 кг., като за доматиите декларираната митническа стойност е в размер на 139,99 евро/100 кг, а декларираната митническа стойност на пресните тиквички- 81.38 евро/100 кг.

На 21.04.2021 година оспорващото дружество е уведомено, че на основание чл.75 параграф 5, алинея 1 от Делегиран регламент /ЕС/2017/891 на Комисията в едномесечен срок от продажбата на стоките но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация да представи доказателства, че стока № 3- пресни домати тип кръгъл, розов и №5/ пресни тиквички/ са реализирани на пазара на ЕС при условия потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност, като обезпеченията за стока № 1- пресни домати, тип кръгъл ,розов и за стока № 3- пресни тиквички са внесени в пълен размер от „Ренус България“ ООД в качеството му на пълномощник на немското дружество съгласно Пълномощно от 10.03.2021 година .

На 18.05.2021 година пълномощникът на оспорващото дружество „ Ренус България“ООД е към съответните турски износители за закупените от тях зеленчуци, в това число и за тези, поставени под режим „допускане до свободно обращение с цел крайно потребление“ с Митническа декларация № МРН 21BG003010026348R4/21.04.2021 година.

На 19.05.2021 година в МБ С. пълномощникът на оспорващото дружество- „Ренус България“ ООД е представило доказателства на какви цени са пласирани стоките то тази партида на първо търговско ниво в това число и по въпросната МД, като

цялото количество от партидата пресни домати тип, кръгъл розов/Pembe/ с нето тегло 1680 кг е продадено на цена от 143,00 евро /100 кг., а цялото количество от 3000 кг за стока №5- тиквички- пресни е продадено на цена от 98,00 евро /100 кг.

На 16.06.2021 година с Молба оспорващото дружество чрез пълномощника си „ Ренус България“ ООД е представило доказателства на какви цени са пласирани стоките от тази партида на първо търговско ниво, в това число и за тези по МД МРН21BG003010026348R4/21.04.2021 година, като цялото количество от партидата пресни домати тип кръгъл, розов с нето тегло 1120 кг е продадено на цена 143 евро/ 100 кг, а цялото количество от 3600 кг. от стока № 3- пресни тиквички е продадено на цена от 98 евро / 100 кг.

На 16.06.2021 година „ Ренус България“ ООД е представило допълнително с Молба по отношение на стока №3 и стока № 5 от МД от 21.04.2021 година – Справки – декларации по ЗДДС за данъчни периоди януари, февруари, март и април 2021 година с приложени към тях Дневници за покупки и Дневници за продажби, уведомления за приемане на постъпили данни от Справките – декларация за ДДС, Дневници за покупки и продажби за данъчни периоди януари, февруари, март и април 2021 година, подадени VIES декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчен период месец януари, февруари, март и април 2021 година.

След проверка на представените доказателства, митническите органи са установили, че за стока №3- пресни домати, тип кръгъл, розов /Pembe/, представената фактура за последваща продажба сочи, че домотите са продадени на цена от 143 евро /100 кг и тя е по- ниска от цената на придобиване на тази стока/ с деклариран разходи в Митническата декларация с № МД МРН 21BG003010026348R4/21.04.2021 година година, изчислени на 153,12 евро /100 кг и предвид липсата на представено удовлетворително доказателство за условията на освобождаване вносите за стоката депозит в размер на 979,15 лева следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл.75, парграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент / ЕС/2017/891, а за стока № 5- пресни тиквички от представената фактура за последваща продажба е видно, че тиквичките са продадени на цена от 98 евро / 100 кг, която е по- ниска от цената на придобиване на тази стока / с деклариран разходи в Митническата декларация от 21.04.201 година изчислени на 104,91 евро/ 100 кг и не е представено удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване и вносите за стоката депозит в размер на 664,42 лева следва да бъде задържан за заплащане на вносно мито на основание чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент /ЕС/2017/891.

На 25.08.2021 година оспорващото дружество е уведомено, че предстои издаване на негативно решение, с което за стоки №3 -домати тип кръгъл, розов /Pembe/ и № 5- пресни тиквички по МД МРН21BG003010026348R4/21.04.2021 година , ще се постанови неблагоприятен резултат за възникване на вносно митническо задължение поради неизпълнение на условията по чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент/ЕС/2017/891 и представените обезпечения за тези стоки ще бъдат усвоени и е дадена възможност за изразяване на становище в 30 дневен срок, като писмото е връчено на 26.08.2021 година на оспорващото дружество.

На 27.09.2021 година „ Ренус България“ ООД в качеството на пълномощник на оспорващото дружество е депозирало Молба , с която е възразило срещу предстоящото издаване на негативно решение по отношение на двете стоки по МД от 21.04.2021 година.

На 09.03.2022 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № Р.

3000-431/09.03.2022/32-77707, с което отказал освобождаване на представения депозит в размер на 979,15 лева и 664,42 лева за внос на пресни домати и тиквички, оформени с Митническа декларация № МРН 21BG003010026348R4/21.04.2021 година.

Решението е връчено на 10.03.2022 година на оспорващото дружество.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства и събраните в хода на процеса такива.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Р. 3000-431/09.03.2022/32-77707 НА ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА П. е издадено от компетентен орган-това е Директор ТД Митница П., на когото изрично нормата на чл.34,ал.1,т.9 от Устройствения правилник е предоставила правото да издава издава индивидуални административни актове в рамките на своите правомощия. В чл. 220 от Закона за митниците е посочено, че всяко лице може да обжалва засягащи го решения на митническите органи по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Съгласно чл.19 от Закона за митниците Решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции. "[Митнически органи](#)" са длъжностните лица от митническите учреждения, които осъществяват митнически надзор и/или извършват контрол или дейност по разследване по реда на [Наказателно-процесуалния кодекс](#)./§1,т.9 от ДР на ЗМ. В чл.19,ал.7 от ЗМ е доуточнено, че за целите на прилагане на [чл. 29 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че лицето Е. Х. към датата на издаване на Решението е заемала длъжността- Директор Териториална дирекция Митница П. считано от 31.07.2021 година.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му и е мотивирано.

При издаването на Решението, ответникът по оспорването е спазил процесуално правните разпоредби, но е нарушил материално- правните разпоредби.

От доказателствата по делото, в това число и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза, неоспорена от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за частично обективно и компетентно изготвено е видно, че в е-фактура №DES2021000000483 от 16.04.2021 г./лист 39 от делото/ и преведена /лист 247 от делото/ е посочена фактурна стойност за следните процесии стоки: • 2 177,28 € за 1 680 кг домати /1680 кг x 1,29 €/кг = 2 177,28 €; • 2 130,00 € за 3 000 кг тиквички /3000 кг x 0,71 €/кг = 2 130,00 €; Във фактурата са включени и други стоки, като общата сума за плащане е в размер на 13 786,95 € /26 964,93 лв. Фактурата е осчетоводена в счетоводството на от „О.-ФУУД ТРЕЙД Л.“ ГМБХ - Германия, за което е представен счетоводен регистър - Главна счетоводна книга, в който е посочена датата на фактурата ,стоката е заведена стойностно - 13 786,95 € и е осчетоводено плащането ѝ, представени са платежни документи, от които се разбира, че сумата по фактурата е включена в общ сбор на задължение в размер 190 206,73 €, което се изплаща на доставчика, фактурата е платена на доставчика. Към Молба с вх.№32-157179/19.05.2021 година по описа на ТД „МБ С., подадена от „Ренус България „ ООД, като пълномощник на „ОГЛФУУД ТРЕЙД Л.“ ГМБХ - Германия са приложени необходимите документи в изпълнение на разпоредбите на чл.75, пар.5 от Регламент /ЕС/ №2017/891 на Комисията, с която се моли да се приемат приложените документи, доказващи декларираната митническа стойност по ЕАД №21BG003010026348R4/21.04.2021 г. и да бъдат възстановени внесените депозити по митническата декларация, както и фактурата за доставка на процесите стоки е-фактура №DES2021000000483 от 16.04.2021 г., която се коментира по-горе и в която са посочени същите количества, единични цени и стойности на домати и тиквичките, към Молба с вх.№32-157179/19.05.2021 година за възстановяване на внесените депозити по митническата декларация № 21BG003010026348R4/21.04.2021 година са приложени още: международна товарителница, фактура за продажба на стоките на първо търговско ниво № 15336, стокова разписка за получаване на стоките, потвърждение за получени доставки, справки-калкулации за формиране на продажната цена на цялото получено количество от внесената стока, както и Декларация /превод на лист 93 от делото/ от упълномощения представител на жалбоподателя Н. Гасер, че „О.-ФУУД ТРЕЙД Л.“ ГМБХ - Германия от една страна и от друга: LIDL Германия, LIDL Д. СРЛ Румъния и LIDL България - не са свързани лица, приложени са Дневник за продажбите и Дневник за покупките за м.04.2021 година, фактурата за продажба №[ЕГН] от 23.04.2021 година с пореден № 234 в Дневника за продажби , издадена на Lidl lernut - Румъния и вносът от Турция с Митническата декларация № 2 1BG003010026348R4/21.04.2021 година с пореден номер в дневника 81, Л-ФУУД ТРЕЙД Л.“ ГМБХ - Германия не е представен. Вещото лице посочва още, във фактура №[ЕГН] от 23.04.2021 година - тиквичките са продадени по единична продажна цена 0,98 € /3 000 кг x 0,98 € = 2 940,00 €/, а домати - 1 680 кг x 1,43 € = 2 402,40 €. ,приложени са калкулации, които поясняват как е изчислена продажната цена.

Продажната цена на тиквичките е 0,98 €/кг /1,92 лв./кг/, а на домати 1,43€/кг /2,80

лв/кг/. База за изчисляване на митото е митническата стойност, което се проследява в митническата декларация: 1/ За тиквичките при митническа стойност 4 774,99 лв., която е умножена x 0,128 ставка = 611,20 лв.; 2/ За домати при митническа стойност 4 599,83 лв. не е изчислено мито, дължим размер - 0,00 лв. в Митническата декларация; Продажната цена на тиквичките е 0,98 € /, а на домати 1,43€/кг. Консултантните модули, приложени на лист 98 и лист 100 от делото дават информацията за прилагане на размера на митото, съобразно декларираната вносна цена за 100 кг в евро. 1/При декларирана цена от 98 €/100 кг тиквички, прилагането на мито е от 12,8%. За цялото количество тиквички от 3 000 кг., при база за изчисляване 3 000 кг. x 0,98€/кг = 2 940 € x 1,95583 = 5 750,14 лв. x 12,8% = 736,02 лв. мито; 2/При декларирана цена от 143 €/100 кг домати, прилагането на мито е 0%, видно от приложения К. модул; В ИТМС - К. модул Taric / л.97-100 от делото/ стандартната вносна цена на домати е в размер на 87,20 €/100 кг, а на тиквичките 51,1 €/100 кг и за отговор на въпроса се извършват следните изчисления и сравнения: Изчислява се покупната цена на процесните зеленчуци за 100 кг, за да се извърши сравнение със съответната им стандартна вносна цена, която е посочена за 100 кг и се сравнява с колко процента е по-висока от стандартна вносна цена за 100 кг: • 2 177,28 € за 1 680 кг домати /2 177,28 €: 1680 кг = 1,30 € /кг = 129,60€/100 кг домати по фактурна стойност. Стандартната вносна цена на домати е в размер на 87,20 €/100 кг, като тази цена е по-ниска от фактурираната 129,60 €/100 кг. $129,60/87,20 \times 100 - 100 = 48,62\%$ Фактурната стойност 129,60 € за 100 кг домати е по-голяма с 48,62% в сравнение със стандартната 87,20 €/100 кг. • 2 130,00 € за 3 000 кг тиквички /2130 € : 30 кг = 71€/100 кг тиквички по фактурна стойност. Стандартната вносна цена на тиквичките е в размер на 57,1 €/100 кг, като тази цена е по-ниска от фактурираната 71 €/100 кг. $71/57,1 \times 100 - 100 = 24\%$ Фактурната стойност 71 € за 100 кг домати е по-голяма с 24% в сравнение със стандартната 57,1 €/100 кг. Доматите и тиквичките, фактурирани от турския търговец във фактура №DES2021000000483 от 16.04.2021 г. не надвишават с 50 % стандартната вносна стойност, определена от ЕК за деня на вноса.

В т.4/16 на ЕАД №21BG003010026348R4/21.04.2021 г. /лист 28 от делото/ е записан методът за определяне на стойността: Договорна стойност на внасяните стоки /чл.70 от Кодекса/. В т.4/9 Добавения и приспадания, в размер на 341,44 лв. към стойността, която е платена се добавят: разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и разходи за застраховка до мястото на въвеждане на стоките в Европейския съюз; • към общата стойност 2 177,28 € на пресни домати тип кръгъл розов 1680 кг, за получаване на митническата стойност се прибавя сумата 341,44 лв. /2 177,28 € x 1,95583 = 4 258,39 + 341,44 лв. = 4 599,83 лв. митническа стойност на пресните домати;/ • към общата стойност 2 130,00 € на пресни тиквички 3000 кг, за получаване на митническата стойност се прибавя сумата 609,07 лв. разходи, посочени в т.4/9 разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и разходи за застраховка до мястото на въвеждане на стоките в Европейския съюз; /2 130,00 € x 1,95583 = 4 165,92 + 609,07 лв. = 4 774,99 лв. митническа стойност на тиквичките;.

Вещото лице посочва още, че е използван е начинът за изчисляване на митническата стойност по чл.70 от Регламент ЕС №952/2013 година, като към фактурната стойност /платената от вносителя „О.-ФУУД ТРЕЙД Л.“ ГМБХ - Германия/ са прибавени разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и

разходи за застраховка до мястото на въвеждане на стоките в Европейския съюз. База за изчисляване на митото е митническата стойност, което се проследява в митническата декларация: 1/ За тиквичките /лист 30 от делото/: в това число-Задължения: 4 774,99 лв. митническа стойност x 0,128 ставка = 611,20 лв. мито 2/ За доматиите / лист 28 от делото/ - не е изчислено мито, дължим размер - 0,00 лв.

В стандарт МСС 2- Себестойността на материалните запаси представлява сумата от всички разходи по закупуването, преработката, както и други разходи, направени във връзка с доставянето им до тяхното настоящо местоположение и състояние. Т.11. от МСС 2: Разходите за закупуване на материалните запаси съставляват покупната цена, митните сборове и други данъци (различни от тези, които впоследствие предприятието може да си възстановява от данъчните органи), транспортните разходи и други, които могат директно да се отнесат към придобиването на завършените стоки, материалите и услугите. Търговските отстъпки, рабати и други подобни компоненти се приспадат при определяне на покупната стойност Т.16. от МСС 2: Примери за разходи, изключвани от себестойността на материалните запаси и признавани като разходи за периода, в който те са възникнали са: (а) наднормативните количества бракувани материали, вложеният за тях труд или други производствени разходи; (б) складовите разходи, освен в случаите, когато те са необходими за производствения процес, предхождащ един следващ производствен етап; (в) административни разходи, които не са свързани с довеждането на материалните запаси до сегашното им местоположение и състояние; и (г) разходите за продажба. Каква е себестойността на тиквичките по митническата декларация? Себестойността по разходите, включени в митническата декларация 3,10 лв./1,59 € е в повече от продажната цена на доматиите, която е 2,80 лв./кг 1,43 €/кг.

Себестойността по митническа декларация на 1 кг тиквички: 6155,67 лв.:3000кг = 2,05 лв./кг. В резултат на констатациите на митническия орган, че продажната цена е по-ниска от себестойността, дължимото мито се изчислява, като се запазва размерът на обезпечението: за доматиите 979,15 лв. и за тиквичките 664,42 лв. /изважда се внесено мито от 611,20 лв/. Базата за изчисляване на обезпечението е стандартната вносна стойност /СВС/ за доматиите и тиквичките, съобразно Консултационния модул. Новоопределеното задължение на вносно мито за два продукта е 1 643,57 лв. /979,15 лв. + 664,42 лв./, като това е размерът на предоставения депозит. Вносното мито на доматиите от 0,00 лв. се променя на 979,15 лв., а за тиквичките от 611,20 лв. се променя на 383,77 лв., тъй като дължимото, съобразно Консултационния модул е изчислено на 1 275,62 лв. по скалата, в която попада СВС: /383,77 лв.+891,85 лв. = 1275,62 лв. - 611,20 лв. = 664,42 лв./ Във фактура №[ЕГН] от 23.04.2021 г. - лист 60 от делото - тиквичките са продадени по единична продажна цена 0,98 € /3 000 кг x 0,98 € = 2 940,00 €, а доматиите - 1 680 кг x 1,43 € = 2 402,40 €.

Продажната цена на 1 кг тиквички е 1,92 лв., съобразно фактурата за продажби, издадена от „О.-ФУУД ТРЕЙД Л.“ ГМБХ - Германия на Лидл Румъния. Себестойността на 1 кг тиквички по разходите, включени в митническата декларация е 2,05 лв/кг. 2. На пресни домати кръгъл розов /РЕМВЕ/: Продажната цена на 1 кг домати е 2,80 лв/кг лв., съобразно фактурата за продажби, издадена от „О.-ФУУД ТРЕЙД Л.“ ГМБХ - Германия на Лидл Румъния. Себестойността на 1 кг домати по разходите, включени в митническата декларация е 2,99 лв/кг. Продажната цена, изчислена на 1 кг тиквички и на 1 кг домати е по данни само от процесната фактура, само от тази доставка. Не се представят данни в дългосрочен период на каква цена се извършва продажбата на

тиквички и на домати от посочения вид. Това може да се проследи и изчисли, ако се представят данни от аналитичната отчетност на сметката, по която се водят стоките. Аналитичната отчетност на сметка Стоки предоставя данни за доставната фактура №/дата, за наименованието на стоката, мярката, количеството, единичната цена, по която е заведена при доставката и същите данни при продажбата, представени са данни и за доставчика, и за клиента на съответната стока. Фактурната стойност 129,60 € за 100 кг домати е по-голяма с 48,62% в сравнение със стандартната 87,20 €/100 кг. 2. Фактурната стойност 71 € за 100 кг тиквички е по-голяма е 24% в сравнение със стандартната 57,1 €/100 кг. Доматите и тиквичките, фактурирани от турския търговец във фактура №DES2021000000483 от 16.04.2021 г. не надвишават с 50 % стандартната вносна стойност, определена от ЕК за деня на вноса. към общата стойност 2 177,28 € на пресни домати тип кръгъл розов 1680 кг, за получаване на митническата стойност се прибавя сумата 341,44 лв. разходи, посочени в т.4/9 разходи за транспорт и др. до мястото на въвеждане на стоките в Европейския съюз; /2 177,28 € x 1,95583 = 4 258,39 + 341,44 лв. = 4 599,83 лв. митническа стойност на пресните домати;/ • към общата стойност 2 130,00 € на пресни тиквички 3000 кг, за получаване на митническата стойност се прибавя сумата 609,07 лв. разходи, посочени в т.4/9 разходи за транспорт и др. до мястото на въвеждане на стоките в 13 Европейския съюз; /2 130,00 € x 1,95583 = 4 165,92 + 609,07 лв. = 4 774,99 лв. митническа стойност на тиквичките.

Член 1, параграф 1, втора алинея от МКС предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци. За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците, член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен "входна цена", който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция, като такъв е Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 и в член 74 е посочено, че за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите-членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени, а в член 75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 са предвидени правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения Делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция, равна на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана

стойност при внос.

Съгласно чл.69 от Регламент (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за създаване на Митнически кодекс на Съюза (М.) митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74. В чл.70 е регламентирано определянето на митническата стойност въз основа на договорната стойност, която е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Според чл.71, параграф 1, б. „д“ от М. при определяне на митническата стойност, към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят разходите за транспорт и застраховка за внасяните стоки и разходите за товаро-разтоварните и обработващите операции, свързани с транспорта на внасяните стоки до мястото, на което стоките са въведени на митническата територия на Съюза. В чл.74 от Регламент 952/2013 са посочени вторичните методи за определяне на митническата стойност. Според параграф 1 от разпоредбата, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако деклараторът поиска това. Видно от параграф 2 на чл. 74 митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е: а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване; б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване; в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или г) изчислената стойност. Съгласно чл.181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията. За да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция. Комисията е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) No 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) N 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите,

приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) No 543/2011 на Комисията. Според чл. 75, пар. 1 от Регламента, за целите на член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) No 1308/2013 продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци, посочени в споменатия член, са тези, които са изброени в приложение VII към настоящия Регламент. Според пар. 2, когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Когато митническата стойност се изчислява в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 (стойността, основаваща се на единичната цена), митото се приспада в съответствие с член 38, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. В този случай вносителят предоставя гаранция, равна на сумата на митото, което би подлежало на плащане, ако класирането на продуктите е извършено въз основа на приложимата фиксирана стойност при внос. Митническата стойност на продуктите, внесени на консигнация, се определя пряко в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013, като за тази цел по време на периодите, в които е в сила, се прилага фиксираната стойност при внос, изчислена в съответствие с член 38 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. Вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от споменатия регламент. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита. За да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) №952/2013. Размерът на митото, който следва да бъде събран или остава да бъде събран, включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение до датата на събиране на дължимото мито. Прилаганият лихвен процент е този, който е в сила за операции по събиране на вземания съгласно националното законодателство

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на

цените, посочени в член 70 от МКС, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс. Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В разглеждания случай вносителят е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност и съгласно член 75, параграф 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС.

В Решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, параграф 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция, като в разясненията от т. 81 и т. 82 от цитираното Решение доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индикации, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, а продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/. В съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/, а в случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т. 85/. По силата т. 3 от диспозитива на Решението член 75,

параграф 5 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

Следователно предпоставките, обуславящи изключване на декларираната митническа стойност, са три: същата да е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса на стоката, определена от Европейската комисия; партидата да е продадена на загуба, което не е рентабилна търговска практика и икономическият оператор да не е представил необходимите документи, доказващи реалността на търговските операции и достоверността на декларираната стойност. Според разясненията, дадени в т. 90 от Решението на СЕС, разлика в цените с повече от 50% като констатираната в случая по главното производство между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при внос е достатъчна, за да породии съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност /така и Решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004, Н., С-291/15, т. 38 и 39/. Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажба на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

Съдът не кредитира заключението на вещото лице относно начина на изчисляване на СВС и цената на деклариране в посока, че Стандартната вносна цена на домати е в размер на 87,20 €/100 кг, като тази цена е по-ниска от фактурираната 129,60 €/100 кг, защото декларираната цена за домати е 139,90 евро/ кг и $139,99/87,20 \times 100 - 100 = 60,5\%$. Фактурната стойност 139,90 € за 100 кг домати е по-голяма с 60,5 % в сравнение със стандартната 87,20 €/100 кг. • 2 130,00 € за 3 000 кг тиквички /2130 € : 30 хкг =71€/100 кг тиквички по фактурна стойност. Стандартната вносна цена на тиквичките е в размер на 51,1 €/100 кг, като тази цена е по-ниска от фактурираната 81,38 €/100 кг. $81,38/51,1 \times 100 - 100 = 59,26$. Посочената о вещото лице фактурна стойност 71 € за 100 кг домати е по-голяма с 24% в сравнение със стандартната 57,1 €/100 кг и домати и тиквичките, фактурирани от турския търговец във фактура №DES2021000000483 от 16.04.2021 г. не надвишават с 50 % стандартната вносна стойност, определена от ЕК за деня на вноса, не се кредитира и споделя от съда, защото вещото лице е използвало други числа и бази за сравнение, които не са декларирани в конкретната хипотеза и касаят друг правен спор, а посочената фактура не е от 16.04.2021 година е с друг номер от 19.04.2021 година, а освен това е използвало фактурирана стойност, а не декларирана договорна стойност, които са различни.

На тази плоскост, декларираната договорна стойност за домати в размер 139,99 евро/ 100 кг, а определената от ЕК СВС за деня на домати е в размер 87,20 евро/ 100 кг и по формулата /декларирана договорна стойност ,разделена на СВС x 100/ -100/ възлиза на 60.54%. Декларираната договорна стойност на тиквичките е в размер на 81,38 евро/ 100 кг, СВС за деня е 51,10евро / 100 кг и по

формулата $/81,38/51,10 \times 100 / -100$ възлиза на 59,26%, което е над 50 %.

При така очертаната нормативна уредба и въз основа на събраните по делото доказателства съдът намира, че издаденото решение е законосъобразно. Анализът на посочените разпоредби сочи, че установената в чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 процедура е по същество средство за защита на финансовите интереси на Общността при вноса на стоки, за които се прилага системата на входните цени. Целта на установения механизъм, свързан с представянето на гаранция е, първо, да се засили контролът и извършването на проверки относно митническа стойност на стоките, когато тя се определя по метода на договорната стойност, и на второ място, да се улесни и обезпечи ефективното събиране на дължимите митни сборове в случай, че не се потвърди достоверността на декларираната митническа стойност. Разпоредбата обаче не установява нов способ за определяне на митническата стойност на стоките, т.е. посочената процедура е насочена преди всичко към засилване на контрола, осъществявани от страна на митническите органи, с цел проверка относно спазването на условията за определяне на митническата стойност по договорния метод. Делегиран Регламент 2017/891 обаче не изключва възможността за прилагане метода на договорната стойност, ако митническата стойност, определена по този начин, се отклонява от фиксираната стойност при внос с над 8 %, стига да са налице убедителни доказателства, че именно това е реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките. Един от приетите като надеждни критерии за достоверността на декларираната пред митническите органи договорна стойност е цената, по която стоката е реализирана на пазара след освобождаването за потребление, тъй като обичайната търговска логика предполага, че стоката се продава на по-висока цена, отколкото е закупена и съответно внесена в Европейския съюз. Този критерий обаче не се абсолютизира от законодателя, поради което и не е изрично и категорично установен като (единствено) условие за вземането на решение относно освобождаването на гаранцията. Регламентът изисква вносителят да докаже, че партията е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, т.е. че митническата стойност е действително реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките съобразно чл.70, параграф 2 и по отношение на нея са изпълнение условията на параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Наред с това, в т. 61 от Решението му по делото OGL - Food Trade CEC уточнява, че според чл. 75, § 5 от Делегирания регламент правилното определяне на декларираната митническа стойност следва да бъде потвърдено в зависимост от условията за освобождаване на партията по определението в чл. 73, б. а) от същия регламент, а не с оглед продажбите на митническата територия на ЕС на стоки, които не са част от нея и предвид дългосрочните търговски отношения между OGL - Food и търговската верига LIDL, както и периодичността на доставките, които се извършват целогодишно, е логично някои от стоките да се реализират на по-ниска от придобивната цена, което се компенсира с други доставки. Следва да бъде посочено още, че действително списъкът на документите в чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегирания регламент не е изчерпателен, нито предвижда задължение на вносителя да представи писмен договор, сключен с износителя, или друг еквивалентен документ, установяващ релевантните елементи на договорното правоотношение, в т. ч. уговорките за цената и при тази разлика между декларираната и определената от Комисията цена, непредставянето на такъв договор не може да се цени като достатъчна индичия за недостоварност на декларираната такава.

Настоящият съдебен състав намира, че правилно митническите органи са приели, че представените пред тях доказателства не са удовлетворяващи и извършеното от митническия орган оспорване на декларираната от дружеството договорна стойност на процесните стоки е законосъобразно. Посоченото превишение от над 50%/60.54%. за доматите и 59,26% за тиквичките е достатъчно, за да породи съмнения за достоверността на декларираната стойност. Когато се продава на по-ниски цени от договорената стойност, т.е. в случаите когато е налице превишение до 50% е достатъчна продажба на загуба, за да породи съмнения у митническите органи, които да обосноват искане за представяне на доказателства /т. 3 от Решението на СЕС и описани по-горе/. Посочените в т. 90 и 91 хипотези са различни и това не може да изключи мотивите по т. 3 от Решението. Както следва от т. 91 при превишение над 50 % митническите органи не следва да зачетат автентичността на представените документи относно договорната стойност на декларираната стоки, като е без значение, че тази автентичност не е оспорена от митническите органи – хипотеза, която е различна от тази, при която е налице превишение с до 50%, като в хипотезата на т. 91 и т. 92 приложение следва да намери т. 93 - вносителят да докаже, че партидата е била освободена съгласно условията, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективизирана в Решение № 10232/26.10.2023 г. по адм. д. № 2421/2023 г.; Решение № 10848/09.11.2023 г. по адм. д. №1852/2023г.; Решение № 11757/29.11.2023 г. по адм. д. № 9654/2022 г.; Решение № 12396/12.12.2023 г. по адм. д. № 6068/2022 г.; Решение №1432/07.02.2024 г. по адм. д. № 10718/22 г. и др.

В контекста на изложеното, следва да се приеме, че оспорващото дружество не е представило удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоките, като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция, съгласно чл.75, параграф 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891, наред с превишението на цената от 183 %, продажбата на загуба ответникът по оспорването законосъобразно е изключил декларираната договорна стойност на партидата внесени тиквички- пресни и домати, които не са декларирани като биопродукт, което да обоснове високата цена, която е заявил вносителят.

Всичко това води до извод, че оспореното решение отговаря на условията за редовно действие на административните актове, което предпоставя отхвърляне на предявеното срещу него оспорване.

С оглед изхода на спора и в съответствие с чл.143,ал.3 от АПК в полза на ответника по оспорването следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. По аргумент от чл.143,ал.3 АПК,когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно [чл. 37 от Закона за правната помощ](#).

По силата на чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела възнграждението за една инстанция е от 100 до 240 лева, а по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лева.

В конкретния случай, делото представлява правна и фактическа сложност, процесуалните представители на ответника са взели активно участие в производството и съдът намира , че следва да бъде присъден размер на възнаграждението в размер на 200 лева .

Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е

устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на преpraщaщата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА "О.- ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТИБ" ГМБХ- ГЕРМАНИЯ срещу Решение № Р. 3000-431/09.03.2022/32-77707 НА ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА П., с което е отказано освобождаване на предоставения депозит в размер на 979,15 лева и 664,42 лева за внос на пресни домати и тиквички, оформени с Митническа декларация № МРН 21BG003010026348R4/21.04.2021 година.

ОСЪЖДА "О.- ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТИБ" ГМБХ- ГЕРМАНИЯ ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА П. СУМАТА ОТ 200 ЛЕВА- ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138, АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211, ал.1 АПК.

СЪДИЯ: